

Environmental Journal

Volume 21 | Issue 2

Article 4

2017-04-01

น้ำจากฟ้า ... งานวิจัยจากพธะ เมตตาสู่การเรียนรู้ภัยแล้ง

ชนิช เสนอวงศ์

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/cuej>

Recommended Citation

เสนอวงศ์, ชนิช (2017) "น้ำจากฟ้า ... งานวิจัยจากพธะ เมตตาสู่การเรียนรู้ภัยแล้ง," *Environmental Journal*: Vol. 21: Iss. 2, Article 4.

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/cuej/vol21/iss2/4>

This Article is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Environmental Journal by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

เมื่อวันที่ 30 ตุลาคม พ.ศ. 2544 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ทรงอธิการกำฟันหลวงแก่นักเรียนโรงเรียนไก่หัววล ณ โรงเรียนไก่หัววล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

น้ำจากฟ้า.. งานวิจัยจาก พระเมตตา สู่การเยียวยากัยแล้ง

ความเป็นมา: ปัจจุบันแห่ง “ฟันหลวง”

ระบบสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ทรงท่วงใจ ในความทุกข์ยากของพสกนิกรในท้องถิ่นทุรกันดาร จึงทรงมีพระราชกรณียกิจ ในการเสด็จพระราชดำเนินเยี่ยมพสกนิกรในทุกภูมิภาคอย่างต่อเนื่อง ทำให้ทรงพบเห็นว่า พสกนิกรในท้องถิ่นทุรกันดารประสบปัญหาทั้งน้ำท่วมและฝนแล้ง ซึ่งการจัดการทรัพยากร่น้ำ จะช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้

จากพระราชบันทึก “The Rainmaking Story”
(กรมฝนหลวงและการบินเกษตร, 2544 ก)

บันทึก เสนอวังช์ พูดคุยการก่อขึ้นปฏิบัติการฟันหลวง

ก้าดี จันทร์เกษ พูดคุยการก่อขึ้นวิชาการปฏิบัติการฟันหลวง

วรรธนพร เกี้ยมปฐม นักวิทยาศาสตร์ปฏิบัติการ

วัฒนา สุกานุจนาเศรษฐ์

อเด็ตพูดคุยการก่อขึ้นวิชาและพัฒนาเทคโนโลยีฟันหลวง

กรมฟันหลวงและการบินเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ทรงบันทึกถึงเหตุการณ์ที่มาของผลงานประดิษฐ์คิดค้นอันยอดเยี่ยมเป็นเลิศ ซึ่งเกิดจากพระอัจฉริยภาพพระวิริยะอุตสาหะ และพระมหากรุณาธิคุณต่อพสกนิกร ผู้ประสบปัญหาความทุกข์ยาก เดือดร้อนที่ทรงทราบด้วยพระเนตรพระรัตนธรรมห่วงการเสด็จพระราชดำเนินทรงเยี่ยมราชภูรในพื้นที่แห้งแล้งทุรกันดาร 15 จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระหว่างวันที่ 2-20 พฤษภาคม พ.ศ. 2498 (กรมฝนหลวง และการบินเกษตร, 2557)

รูปที่ 1 เมื่อเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2498 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาคบพิตร เสด็จพระราชดำเนินไปทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาคบพิตร ทรงบันทึกเหตุ การณ์ในวันจันทร์ที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ. 2498 ระหว่างการเสด็จพระราชดำเนินโดยรถยนต์พระที่นั่งเดลากเยย์ ซีดาน สีเขียว จากจังหวัดนครพนมไปจังหวัดกาฬสินธุ์ผ่านจังหวัดสกลนคร และเทือก เขากูพาน ความตอนหนึ่งว่า (กรมฝนหลวงและการบินเกษตร, 2558) "...เราได้หชุดอย่างเป็นทางการที่ทางแยกกูฉันราษฎร์ และลหลขันธ์ ณ ที่นั้น ข้าพเจ้าได้ลองถามราชภูมิเกี่ยวกับผลิตผล ข้าพเจ้าคิดว่าความแห้งแล้งต้องทำลายผลิตผลของพวงเขา แต่ข้าพเจ้าต้องประหลาดใจ เมื่อราชภูมิเหล่านั้นกลับรายงานว่า พวงเขามีเดือดร้อนเพราะน้ำท่วม สำหรับข้าพเจ้าเป็นการแปลก พวงเขามีทั้งน้ำท่วมและฝนแล้ง นั่นคือ ทำไมประชาชนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือจึงยังคงน้ำท่วมและฝนแล้ง นั่นคือ ทำให้ชาวบ้านต้องท้อแท้และเดินทางหนีภัย แต่เมื่อมาถึงที่นี่ ไม่ได้ แสดงแต่ความแห้งแล้งในตัว “เมื่อเรามีน้ำ น้ำก็มากไป ทำให้น้ำท่วมพื้นที่ เมื่อน้ำลด ก็แห้งแล้ง เมื่อฝนตก น้ำท่วมน้ำท่วมบ่ลงมา จากภูเขา เพราะไม่มีลิ่งให้หยุดน้ำเอ้าไว้”

นับเป็นพระอัจฉริยภาพที่ทรงเกิดประกายความคิดที่จะแก้ไขปัญหา อันยุ่งยากและขัดแย้งได้อย่างฉับพลัน ณ ขณะนั้นด้วยพระปัญญา อันชาญฉลาดและเป็นเลิศที่ทรงสามารถคิดค้นวิธีแก้ปัญหาทั้งน้ำ ท่วมและฝนแล้งได้ในขณะเดียวกัน โดยสร้างฝายน้ำล้น (Check Dams) ขนาดเล็กจำนวนมาก ตามลำธารที่ไหลลงมาจากภูเขา จะช่วยชะลอการไหลลงมาอย่างสม่ำเสมอ และหากเป็นไปได้ควร สร้างเขื่อนและอ่างเก็บน้ำขนาดเล็กไว้หลายๆ แห่ง จะช่วยแก้ ปัญหาภัยแล้งได้ เพราะถ้าฝน น้ำที่ถูกเก็บกักไว้ในฝาย เขื่อน และ อ่างเก็บน้ำ จะสามารถนำมาให้ราชภูมิใช้ได้ในฤดูแล้ง แต่อย่างไรก็ตาม

รูปที่ 2 เมื่อปี พ.ศ. 2496 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาคบพิตร พระบาททรง แบบพระราชนิรภัยแก่หม่อมราชวงศ์เทพฤทธิ์ เทวกุล

“...ยังคงมีอีกปัญหาหนึ่ง คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้งภาค มีเชื้อเลี้ยงว่าเป็นภาคที่แห้งแล้งขณะนั้น ข้าพเจ้าได้แห้งแล้งทั้งท้องฟ้าและเห็นว่ามีเมฆ จำนวนมาก แต่เมฆเหล่านั้นพัดผ่านพื้นที่แห้งแล้งไป วิธีแก้ไขจึงอยู่ที่ว่าจะทำอย่างไร จึงจะทำให้เมฆเหล่านั้นตกลงมาเป็นฝนในท้องถิ่นนั้น ความคิดนั้นเป็นจุดเริ่มต้นของโครงการทำฝนเทียม...”

ความคิดนี้อยู่ในพระราชหฤทัยจนเล็ดจพระราชนิรภัยแก่หม่อมราชวงศ์เทพฤทธิ์ เทวกุล วิศวกรและนักประดิษฐ์ชาว เหล็กที่มีเชื้อเลี้ยงเข้าฝ่ายแล้วพระราชนิรภัย แนวความคิดนั้นแก่หม่อมราชวงศ์เทพฤทธิ์ เทวกุล จึงเป็น จุดเริ่มต้นโครงการฝนหลวงในปัจจุบัน

จากแนวคิดสู่การปฏิบัติการ จนเป็นที่ยอมรับ¹ จากแนวคิด “ฟันหลوวง” สู่การทดลอง

ตลอด 14 ปีต่อมา หม่อมราชวงศ์เทพฤทธิ์ เทวกุล ได้ทุ่มเทศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการดัดแปลงสภาพอากาศให้เกิดฝน ซึ่งได้รับพระราชทานมาจากพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรรณาบทพิตร ร่วมกับตำราวิชาการด้านอุตุนิยมวิทยา และรายงานผลการวิจัย ทดลอง และกรณีศึกษา ต่างๆ จากต่างประเทศ รวมทั้งข้อมูลและข้อสังเกตซึ่ง พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรรณาบทพิตร ทรงบันทึกและพระราชทานมาให้ แล้วทำการศึกษาอย่างเงียบๆ เพราะแม้จะเสนอแผนการดำเนินงานผ่านผู้บังคับบัญชาตามลำดับ ก็ไม่สามารถลงมือทดลองอย่างจริงจังได้ เนื่องจากไม่ได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณ โดยเฉพาะขาดเครื่องบินและอุปกรณ์ อันมีความจำเป็นยิ่งต่อการทำฝน ในระยะเริ่มแรก ค่าใช้จ่ายในการศึกษาวิจัยจึงเป็นพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์ สมทบค่าใช้จ่ายบางส่วนจากเงินหมุนเวียนสำหรับพัฒนาด้านการเกษตรวิศวกรรม

จนกระทั่งปี พ.ศ. 2512 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์พิจารณาเห็นว่ามีเครื่องบินเล็กของหน่วยบินเกษตร (กองบินเกษตรในเวลาต่อมา) สำหรับประโยชน์ทางกายภาพและเพื่อทดลองดูว่าจะได้ผลหรือไม่ หม่อมราชวงศ์เทพฤทธิ์ เทวกุล จึงร่างโครงการศึกษาวิจัยและพัฒนาการบังคับเมฆให้เป็นแผนพร้อมทั้งขอจัดตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ส่วนราชการต่างๆ ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จำนวนหนึ่ง โดยมีหม่อมราชวงศ์เทพฤทธิ์ เทวกุล เป็นผู้อำนวยการโครงการ และหัวหน้าคณะกรรมการทดลอง ซึ่งได้รับความ

เห็นชอบและอนุมัติให้ดำเนินการได้ ในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2512 และเมื่อได้รับการสนับสนุนจากรัฐวิสาหกิจและสหกรณ์ หม่อมราชวงศ์เทพฤทธิ์ เทวกุล จึงได้นำความเข้มงวดมาบังคับทุกประการตามที่ทรงทราบว่า พร้อมจะดำเนินการตามพระราชประสงค์แล้ว

คณะกรรมการทดลองเริ่มเตรียมการทดลองทำฝน โดยศึกษาหาสถานที่ที่เหมาะสมในการทดลอง ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2512 เรื่อยมา จนพบว่าบริเวณเขาใหญ่ อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา กำลังมีเมฆมากในขณะนั้น จึงไปลังเกตการณ์และตรวจสอบสภาพอากาศทางพื้นดิน และนำข้อมูลมาวิจัยในห้องปฏิบัติการจนเป็นที่พอใจ เมื่อสมมุติฐานได้รับการพิสูจน์ถึงความเป็นไปได้แล้ว การปฏิบัติการทดลองจริงในท้องฟ้าเป็นครั้งแรก จึงเกิดขึ้นเมื่อวันที่ 19-20 กรกฎาคม พ.ศ. 2512 ณ สนามบินหนองตะ tü วนอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา โดยใช้เครื่องบินลำหัวรับประโยชน์จากแมลงซึ่งไม่มีการดัดแปลงเพื่อการปฏิบัติการทำฝน ทำให้มีอุปสรรคเมื่อปะยน้ำแข็ง แห้งออกมากทางหน้าต่างเครื่องบิน จะมีลมพัดหน้าแข็งแห้งเข้ามาข้างในเครื่อง แต่อย่างไรก็ตาม การทดลองด้วยการปะยน้ำแข็งแห้งที่ยื่อยเอ็นก้อนขนาด 1 ลูกบาศก์น้ำ จำนวน 100 粒 ทุกๆ 30 วินาที เข้าไปในเมฆคิวบิกเมตร ที่ระดับยอดไม้เกิน 10,000 ฟุต ปรากฏว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่คาดหมาย คือ เมฆเจริญเติบโต ฐานเมฆใหญ่ขึ้น ยอดเมฆสูง และหนาแน่นขึ้น จนเป็นสีเทาเข้มทั้งก้อน ฐานเมฆเป็นสีเทาเข้มเกือบดำอย่างรวดเร็วภายใน 15-30 นาที และลอยตามทิศทางลมไปทางใต้ลม ซึ่งการสำรวจในวันรุ่งขึ้น พบร่องรอยและได้รับการยืนยันจากชาวบ้านว่า มีฝนตกพอประมาณในพื้นที่เป้าหมายการทดลองด้านใต้ลม

ต่อมาทรงโปรดเกล้าฯ โปรดกระหม่อมให้ย้ายฐานปฏิบัติการคืนครัวทดลองมาที่สนามบินบ่อฝ่าย อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เนื่องจากมีความได้เปรียบและเหมาะสมในการปฏิบัติการคืนครัวทดลองมากกว่าสนามบินหนองตะ tü เพราะเป็นสนามบินพานิชย์ ตั้งอยู่ติดชายฝั่งทะเล ปราศจากสิ่งกีดขวางทั้งทวีและท้ายทางวิ่ง มีหอบังคับการทางบินขึ้นลง อุปกรณ์ควบคุมการบินและอุปกรณ์รักษาความปลอดภัยที่ทันสมัยได้มาตรฐาน อยู่ในทำเลที่จะเห็นสภาพท้องฟ้าและเมฆเหนือพื้นที่เป้าหมายได้ชัดเจนทุกทิศทาง อีกทั้งสภาพภูมิประเทศที่แตกต่างกัน ระหว่างด้านตะวันตกเป็นเทือก-

เข้าอยู่ต่อนกลางขนาบด้วยพื้นที่รากชายฝั่งทะเล
ด้านตะวันออก และขนาดพื้นที่แคบ ซึ่งยากและ
ท้าทายในการบังคับให้ฝนตกลงสู่พื้นที่เป้าหมายได้
อย่างแม่นยำ ที่สำคัญ คือ อยู่ห่างจากพระราชวัง
ใกล้กันกว่า 4 กิโลเมตร จึงเป็นการสอดคล้องที่
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
ทรงนาถบพิตร จะทรงขับรถยกต์พระที่นั่งมายัง
สนามบินบ่อฝ้าย เพื่อทรงบัญชาการหรือทรงร่วมวางแผน
หรือปรับแผนการทดลองด้วยพระองค์เอง ทั้ง
ยังทรงสามารถลังเกตและติดตามผลการเปลี่ยน
แปลงของเมฆทดลองได้เป็นมุกกว้างรอบทิศทางได้
สุดสายตาตลอดเวลา และพระราชทานข้อแนะนำ
แก่หม่อมราชวงศ์เทพฤทธิ์ เทวกุล โดยทรงผ่านวิทยุ
สำรวจในเวลากลางคืนเพื่อให้วางแผนปฏิบัติการ
ในเช้าวันรุ่งขึ้นได้ทันที

รูปที่ 3 เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม พ.ศ. 2512 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหา-
ภูมิพลอดุลยเดช ทรงนาถบพิตร เสด็จพระราชดำเนินพร้อมด้วย
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระเนตรการปฏิบัติการทดลองทำฟัน
บน สนามบินบ่อฝ้าย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ระหว่างวันที่ 5-31 สิงหาคม พ.ศ. 2512 มีการ
ปฏิบัติการทดลองในท้องฟ้าถึง 17 ครั้ง โดย 5 ครั้งไม่มีการ
โปรดาร 12 ครั้งมีการโปรดาร ปรากฏว่าเกิดฝนตกใน
พื้นที่ทดลองหัวงผลที่กำหนด เห็นได้ແน່ซัด 7 ครั้ง มีฝนตก
บริเวณใต้ลมของพื้นที่ทดลองหัวงผล 3 ครั้ง อีก 2 ครั้ง เห็น
ซัดเจนว่ามีการเปลี่ยนแปลงทางพิสิกส์และการเจริญเติบโตของ
เมฆโดยในวันที่ 20 สิงหาคม พ.ศ. 2512 พระบาทสมเด็จพระ-
ปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงนาถบพิตร เสด็จพระราชดำเนิน
พร้อมด้วยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยว-
ราราภุร (สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าวชิราลงกรณฯ ในขณะนั้น)
ทรงพระเนตรการปฏิบัติการทดลองทำฟัน ครั้งที่ 5 ของคณะ
ปฏิบัติการ ที่สนามบินบ่อฝ้าย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในการนี้ได้
พระราชทานพระบรมราโชวาทแก่คณะปฏิบัติการฯ ว่า (เมธ-
รัชตะปีติ, 2531)

1. การวิจัยและค้นคว้าทดลองเป็นลิ้งสำคัญต้องดำเนินการ
ต่อเนื่องไป เพราะการวิจัยไม่มีที่ลิ้นสุด
2. อย่าท้อใจต่อข้อวิพากษ์วิจารณ์ ให้มุ่งมั่นพัฒนาต่อไป
3. ให้ร่วบรวมผลการปฏิบัติการแล้วบันทึกไว้เป็นตำราของคน
รุ่นหลัง

การทดลองสู่การปฏิบัติการ “ฟันหลวง”

ในช่วงปี พ.ศ. 2512-2513 ผลลัมฤทธิ์ของการ
ปฏิบัติการค้นคว้าทดลองการทำฝนได้รับการ
เผยแพร่องค์กรสู่การรับรู้ของสาธารณะโดยสื่อ
มวลชน ชawnain จังหวัดพิจิตรและนครสวรรค์
ซึ่งเผชิญกับสภาพอากาศแห้งแล้งรุนแรงในปี พ.ศ.
2514 จึงทูลเกล้าฯ ถวายภัยการขอให้ปฏิบัติการ
ทำฝนช่วยเหลือน้ำข้าวที่กำลังแห้งเที่ยวนับแล้วໄร
แม้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้
ชี้แจงว่าอยู่ในขั้นปฏิบัติการค้นคว้าทดลอง แต่
เกษตรกรผู้ได้รับ恩ยังคงยังคงขอให้มาปฏิบัติ
การค้นคว้าทดลองเนื่องพื้นที่นาของพากษา โดย
หวังว่าผลการปฏิบัติการค้นคว้าทดลองการทำฝน
หากเกิดฝนจะได้ตกลงสู่พื้นนาที่แห้งแล้งของ
ทั้งสองจังหวัด จึงโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้
คณะปฏิบัติการค้นคว้าทดลองการทำฝนมาตั้ง
ฐานการปฏิบัติการที่สนามบินจังหวัดนครสวรรค์

ระหว่างวันที่ 26 กรกฎาคม ถึง 10 สิงหาคม พ.ศ. 2514 ปรากฏว่าล้มถูกธีผลตามความคาดหวังของราษฎร ลามารถหยุดยั้งความแห้งแล้งให้กลับคืนสู่สภาวะปกติ ได้ในระยะเวลาอันสั้นและทันการณ์

ความสำเร็จในการปฏิบัติการทำฟันหัวงอลสุกัย
แล้วในครั้งแรกยังขยายความรับรู้ของสาธารณะชน
กว้างขวางมากยิ่งขึ้น จึงมีราษฎรทั่วภาคใต้และ
ภาคกลางทูลเกล้าฯ ถวายฎีกาขอพระราชทาน
ความช่วยเหลือตามมาอีก จึงทรงเรียกคณะกรรมการ
ปฏิบัติการฯ ซึ่งขณะนั้นมีอยู่เพียงคนละเดียวว่า
“คณะกรรมการปฏิบัติการทำฟันพิเศษเคลื่อนที่เร็ว” และ^๑
เมื่อโปรดเกล้าฯ โปรดกระหม่อมให้ตั้งฐานปฏิบัติ
การ ณ จังหวัดที่เล็ดจพระราชนำเนินแพรประ^๒
ราชฐานไปประจำอยู่ จะเรียกว่า “คณะกรรมการปฏิบัติ
การฟันหลวงพิเศษเคลื่อนที่เร็วติดตามพระองค์”

ในปี พ.ค. 2515 เกิดสภาวะแห้งแล้งรุนแรง
เกือบทั่วทุกภาคของประเทศไทย ราษฎร์มีการ
ทูลเกล้าฯ ถวายถือให้ปฏิบัติการช่วยเหลือมาก
ยิ่งขึ้น จนเกินกำลังของคณะปฏิบัติการที่มีอยู่
เพียงคณะเดียว เมื่อชาวสวนผลไม้จังหวัดจันทบุรี
และระยอง ร่วมกันทูลเกล้าฯ ถวายถือขอให้
ปฏิบัติการฯ ช่วยเหลือสวนผลไม้ซึ่งกำลังประสบ
สภาวะแห้งแล้งรุนแรงขึ้นวิกฤติ พระบาทสมเด็จ
พระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร
ทรงพระราชนพาราชาติรับฟ้าฯ ทรงมีราชโองการ
ให้แก่คณะปฏิบัติการช่วยเหลือจังหวัดพิษณุโลกและ
สุโขทัยมาช่วยเหลือชาวสวนผลไม้ จังหวัดจันทบุรี
และระยองได้หรือไม่ หม่อมราชวงศ์เทพฤทธิ์
เทวกุล กราบบังคมทูลว่า จังหวัดพิษณุโลกและ
สุโขทัยกำลังประสบสภาวะแห้งแล้งรุนแรงในชั้น
วิกฤติไม่ใช่หย่อนกว่ากัน จึงทรงประسانงานขอ
ความร่วมมือจากกองทัพภาค ๑ และกองบิน
ตรวจนัดเครื่องบินมาสมทบกับเครื่องบินเล็ก

ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อจัดตั้งคณะกรรมการ ขึ้น
อีกคณะหนึ่ง และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ รับบัญชาการ
ปฏิบัติการฯ ด้วยพระองค์เองเป็นครั้งแรก ตามคำกราบบังคม
ทูลของหม่อมราชวงศ์เทพฤทธิ์ เทวกุลในครั้งนี้ ทรงให้เรียก
สารทำฟันเป็นรหัสเรียกขาน เพื่อง่ายต่อการถวายรายงานและ
พระราชทาน ข้อแนะนำ โดย “สูตร 1” คือ ผงเคลือบแป้ง “สูตร 2”
คือ สารทำฟันที่ใช้ในรูปสารละลายที่ถูกพ่นออกไปเป็นละออง “สูตร
3” คือ น้ำแข็งแห้ง “สูตร 4” คือ ผงยูเรีย “สูตร 6” คือ ผง
แคลเซียมคลอไรด์

ພົນເລວງສູ່ຮະດັບໂລກ

ระยะต่อมา ทฤษฎีการทำฟันไดร์บัคการพิสูจน์ให้เป็นที่ประจักษ์แก่ สายตาชาวโลก ผลงานให้พระเกียรติคุณและชื่อเสียงของประเทศไทย ได้รับการติดต่อในวงการตั้งแต่ต้นๆ จนถึงปัจจุบัน ไม่ใช่แค่ความสำเร็จทางด้านการแพทย์ แต่เป็นการตอกย้ำว่า ประเทศไทยมีศักยภาพในการแข่งขันในระดับนานาชาติ ที่สำคัญยิ่งคือ การที่ประเทศไทยสามารถนำนวัตกรรมด้านฟันตัวอย่างเช่น ท่อหัวลมแบบเดี่ยว ที่สามารถลดเวลาในการรักษาลงได้มาก ทำให้ผู้ป่วยสามารถกลับบ้านได้ในวันเดียว หรือในกรณีที่ต้องพักฟื้น ก็สามารถกลับบ้านได้ในวันเดียว นี่คือความภูมิใจที่ประเทศไทยนำเสนอต่อโลก ที่แสดงให้เห็นว่า ประเทศไทยไม่ใช่แค่ประเทศท่องเที่ยว แต่เป็นประเทศที่มีความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ๆ ให้กับมนุษยชาติ ที่สำคัญยิ่งคือ การที่ประเทศไทยสามารถนำนวัตกรรมนี้ไปเผยแพร่ให้กับคนทั่วโลก ทำให้ประเทศไทยเป็นที่รู้จักและยอมรับในระดับนานาชาติ ที่สำคัญยิ่งคือ การที่ประเทศไทยสามารถนำนวัตกรรมนี้ไปเผยแพร่ให้กับคนทั่วโลก ทำให้ประเทศไทยเป็นที่รู้จักและยอมรับในระดับนานาชาติ

และหลังจากปี พ.ศ. 2515 ประเทศไทยต่างๆ ที่ประสบปัญหาแห้งแล้ง เช่นเดียวกัน พากันมาขอความร่วมมือช่วยเหลือในลักษณะเดียวกับประเทศสิงคโปร์ ประเทศไทยในทวีปเอเชีย ทั้งประเทศในและนอกกลุ่มอาเซียน รวม 15 ประเทศ ขอให้ส่งผู้เชี่ยวชาญไทย เดินทางไปถ่ายทอดเทคโนโลยีในประเทศไทย และส่งนักวิทยาศาสตร์ เดินทางเข้ามาขอรับการถ่ายทอดเทคโนโลยีในประเทศไทย

**รูปที่ 4 เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม พ.ศ. 2515 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาภิพิตร ทรงนับถือการทำฟันหังผล
สาหร่ายแก่น้ำวิทยาศาสตร์ชาวสังข์โปร. ณ เชื่อแก่งกระจาด จังหวัดเพชรบูรณ์**

ในปี พ.ศ. 2516 ทรงประมวลผลลัมฤทธิ์จากการปฏิบัติการค้นคว้าทดลองและการปฏิบัติการทำฟันหังผล และพัฒนาเทคนิค ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2512-2515 มาสรุปเป็นเทคโนโลยีฟันหัง 3 ขั้นตอน คือ ก่อกรุน-เลี้ยงให้อ้วน-โฉมตี เพื่อให้ง่ายต่อความเข้าใจและลดจำสัดวากในการสื่อสารและการถ่ายรายงาน พระราชนدانให้เป็นเทคโนโลยีหรือทำรานหังหวีหลักการเบื้องต้น (Basic Technology) ในการปฏิบัติการฟันหังหังผลกู้ภัยแล้งจนถึงปัจจุบัน และทรงประดิษฐ์คิดค้นเทคนิคการโฉมตีให้ฟันตกลงสู่พื้นที่เป้าหมายหังผลได้อย่างแม่นยำ และเพิ่มปริมาณฟันลูงยิ่งขึ้น โปรดเกล้าฯ ให้เรียกชื่อเทคนิคการโฉมตีนี้ว่า Sandwich Technique (กรรมฟันหังหังและการบินเกษตร, 2559ก)

ความสำเร็จของการปฏิบัติการทำฟันหังผลที่เอื้อประโยชน์มหาศาล ให้กับประเทศไทยและประชาชน ทำให้มีการเรียกว่องต้องการ การปฏิบัติการฟันหังหังเพิ่มมากขึ้นเป็นทวีคูณ ดังนั้นเพื่อให้ปฏิบัติการฟันหังหังสามารถช่วยเหลือเกษตรกรได้อย่างกว้างขวางและเป็นผลดียิ่งขึ้น จึงมีการตราพระราชบัญญัติชี้แจง งานปฏิบัติการฟันหังหัง ในสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เมื่อวันที่ 21 กันยายน พ.ศ. 2518

ในปี พ.ศ. 2522 ประเทศไทยได้รับเชิญจากคณะกรรมการว่าด้วยภูมิภาคแห่งอาเซียนให้เข้าร่วมประชุมว่าด้วยกิจกรรมการตัดแปลงสภาพอากาศแห่งอาเซียน ซึ่งทำให้ฟันหังหังมีบทบาทด้านการตัดแปลงสภาพอากาศในระดับนานาชาติ รวมทั้งในปี พ.ศ. 2525 องค์กรอุดุนิยมวิทยาโลกแห่งสหประชาชาติ ซึ่งมีประเทศไทยสมาชิกทั่วโลก ได้จัดทะเบียนให้ประเทศไทยอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีกิจกรรมตัดแปลงสภาพอากาศ (การทำฟัน)

ในปี พ.ศ. 2527 คณะกรรมการว่าด้วยภูมิภาคแห่งอาเซียนและองค์กรอุดุนิยมวิทยาโลก มีมติให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการตัดแปลงสภาพอากาศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และมีมติยืนยันอีกครั้ง ในปี พ.ศ. 2537 ทำให้ประเทศไทยเข้าไป มีบทบาทมากยิ่งขึ้นในกิจกรรมการตัดแปลงสภาพอากาศในระดับนานาชาติและระดับโลก รวมทั้งการเข้าร่วมในการประชุมสัมมนาที่จัดขึ้นโดยความร่วมมือขององค์กรอุดุนิยมวิทยาโลก ทั้งต่างประเทศและในประเทศไทยอย่างต่อเนื่องตลอดมา

การวิจัยใหม่มีที่สืบสุก

ในปี พ.ศ. 2529 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาภิพิตร ทรงมีพระราชบัญญัติและรับรอง ถึงการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีฟันหังหังบนพื้นฐานวิทยาศาสตร์สากล ในโครงการที่ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์นำคณะทูตและผู้เชี่ยวชาญด้านการตัดแปลงสภาพอากาศของสหรัฐฯ พร้อมทั้งนักวิชาการฟันหังหัง เข้าฝ่าทุ่งละอองธุลีพระบาท ณ พระตำหนักทักษิณราชานิเวศน์ จังหวัดราชบุรี และสืบเนื่องจากพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว ทำให้เกิดโครงการความร่วมมือระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลสหรัฐฯ ขึ้นในปี พ.ศ. 2530 และลิ้งสุดในปี พ.ศ. 2542 ในชื่อ โครงการวิจัยทรัพยากรบรรยายกาศประยุกต์ (Applied Atmospheric Resources

Research Program; AARRP) โดยรัฐบาล
สหรัฐอเมริกา (องค์กร USAID) ได้ให้การสนับ
สนุนงบประมาณช่วยเหลือแบบให้เปล่าในด้าน
ต่างๆ เช่น การจัดซื้อจัดหาอุปกรณ์วิทยาศาสตร์
ที่ทันสมัย การฝึกอบรมบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์
บรรยายกาศในประเทศไทยและจัดสัมมนาวิชาการฟอน
หลวงไปศึกษาต่อในต่างประเทศ และจัดสัมมนาแนะผู้
เชี่ยวชาญด้านการทำฟันของสหรัฐมาถ่ายทอด
เทคโนโลยีและร่วมในโครงการปฏิบัติการทดลอง
ทำฟันในประเทศไทยกรรมฟอนหลวงและการบิน
เกษตร, 2544 ข)

โครงการวิจัยทรัพยากรรakyakas ประยุกต์ ซึ่ง
เป็นความร่วมมือพัฒนาเทคโนโลยีฟอนหลวง
ระหว่างรัฐบาลไทยกับประเทศไทยและรัฐบาล
ก่อให้เกิดการตั้งเรดาร์ฟอนหลวงแห่งแรก ที่อำเภอ
อมกอย จังหวัดเชียงใหม่ โดยพระกรุณารัฐฯ ฯ
พิธีเปิดสถานีเรดาร์ฟอนหลวงอมกอย ในวันที่ 23
มีนาคม พ.ศ. 2535 ทำให้สำนักงานปฏิบัติการ
ฟอนหลวงมีเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ทันสมัยเพื่อให้
ความสำเร็จของการปฏิบัติการฟอนหลวงสามารถ
พิสูจน์ได้ด้วยระบบการทางวิทยาศาสตร์โดย
ปราศจากข้อกังขา

การปฏิบัติการทำฟันหลวงจำเป็นต้องใช้เครื่อง
บินในการปฏิบัติงานที่ผ่านมาหน่วยงานที่รองรับ
การปฏิบัติงานของเครื่องบินทำฟันหลวง คือ¹
“กองบินเกษตร” สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตร
และสหกรณ์ เนื่องจากภารกิจการปฏิบัติการฟอน
หลวงได้ทิวความสำคัญมากขึ้น รัฐบาลเห็นควร
ที่จะรวมหน่วยงานที่มีความเกื้อกูลกันให้เป็น
หน่วยงานเดียวกัน จึงมีการตราพระราชบัญญัติ
แบ่งส่วนราชการในสำนักงานปลัดกระทรวง
เกษตรและสหกรณ์ (ฉบับที่ 3) เมื่อวันที่ 15
กันยายน พ.ศ. 2535 ให้รวมสำนักงานปฏิบัติ
การฟอนหลวงและกองบินเกษตร เป็น “สำนักฟอน
หลวงและการบินเกษตร” โดย “กองบินเกษตร”

ซึ่งรับผิดชอบด้านอากาศยาน เป็น “ส่วนการบิน” และ “สำนักงาน
ปฏิบัติการฟอนหลวง” ซึ่งรับผิดชอบด้านการปฏิบัติการฟอนหลวง เป็น
“ส่วนฟอนหลวง” ในสังกัดสำนักงานฟอนหลวงและการบินเกษตร

วิกฤติกัยแล้งสู่ต่อๆ ฟอนหลวงพระราชา

ปี พ.ศ. 2537 เกิดภัยแล้งขึ้นอีกครั้ง ในวันที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ.
2537 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
บรมนาถบพิตร ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ โปรดกระหม่อมผ่าน
สำนักพระราชเลขานธิการ ให้จัดตั้ง “คณะกรรมการฟอนหลวง
พิเศษกู้ภัยแล้ง” เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีและข้อแนะนำทางเทคนิค²
ควบคู่กับการปฏิบัติการฟอนหลวง หวังผลในช่วงฤดูแล้งอย่างจริงจัง³
เพื่อให้เกิดฝนตกลงสู่ลุ่มรับน้ำเชื่อมภูมิพลาและเชื่อมลิริกิตี ได้แก่
ลุ่มน้ำต่อนล่างของแม่น้ำปิง วัง ยอม น่าน เป็นพื้นที่ติดต่อกันมา⁴
ถึงลุ่มน้ำเจ้าพระยา และแม่น้ำป่าสักตอนบน รวมทั้งลุ่มน้ำสาขา เช่น
ลุ่มน้ำสะแกกรัง ลุ่มน้ำทับเลา ลุ่มน้ำลวนมาก เป็นต้น เพื่อ⁵
เพิ่มปริมาณน้ำฝนให้แก่พื้นที่ลุ่มน้ำและเพิ่มปริมาณน้ำให้ลงสู่แม่น้ำ⁶
รวมทั้งแม่น้ำเจ้าพระยาและแม่น้ำสาขาตอนใต้เชื่อมเจ้าพระยา เพื่อ⁷
ผลักดันน้ำเค็มอีกด้วย ตลอดระยะเวลาปฏิบัติการของคณะกรรมการฟอนหลวง
พิเศษทั้ง 2 คณะ ซึ่งตั้งฐานปฏิบัติการที่สำนักบินจังหวัดนครสวรรค์
และสำนักบิน จังหวัดพิษณุโลก ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือน
เมษายน ทรงติดตามผลการปฏิบัติการ พระราชนานา言行 ทาง
เทคนิค และแผนที่แบ่งเขตพยากรณ์คาดหมายพื้นที่การเกิดเมฆ
ที่ทำฝนได้อย่างแม่นยำ ทำให้สามารถกู้ภัยแล้งในภาคเกษตรกรรม⁸
และผลักดันน้ำเค็มในแม่น้ำเจ้าพระยาได้ล้มฤทธิ์ผล

ปี พ.ศ. 2542 อาจกล่าวได้ว่า เกิดวิกฤติกัยแล้งรุนแรงที่สุดครั้ง
หนึ่งในประวัติศาสตร์ของประเทศไทย ความแห้งแล้งที่ส่อเค้ามา⁹
ตั้งแต่ช่วงปลายฤดูฝนปี พ.ศ. 2541 และทิวความรุนแรงมากขึ้น
อย่างต่อเนื่องจนเข้าชั้นวิกฤติ ตั้งแต่เดือนมกราคมเป็นต้นมา ภัย-¹⁰
แล้งลุกลามไปทั่วประเทศ และนับวันสถานการณ์ยิ่งรุนแรงขึ้น
มีการแบ่งน้ำถึงขั้นอาชีวิตกัน ขณะที่ปฏิบัติการฟอนหลวงตามปกติ
นานนับเดือนไม่เกิดผลใดๆ เนื่องจากภาระอากาศไม่เอื้ออำนวย
ไม่มีเมฆบนท้องฟ้าอยู่เลย

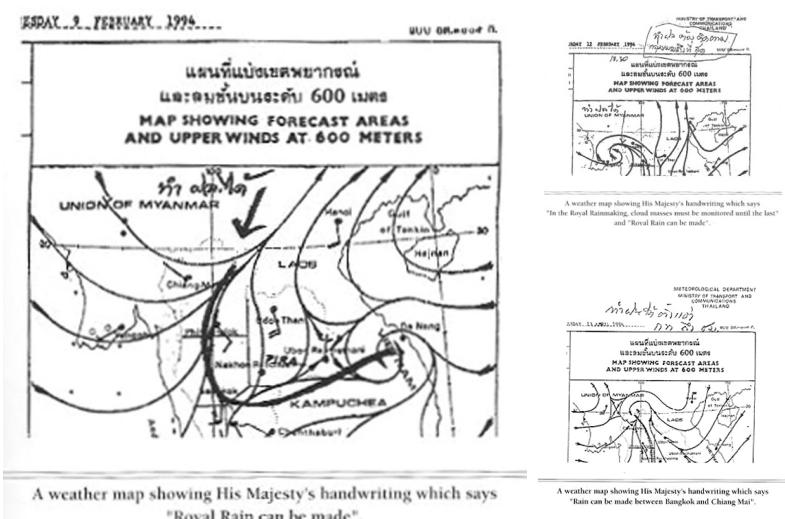
ในเดือนมกราคม ระหว่างเสด็จพระราชดำเนินโดยเครื่องบินพระที่นั่ง หลังเสร็จลิ้นพระราชกรณียกิจพระราชทานปริญญาบัตรที่จังหวัดเชียงใหม่ ตามเส้นทางบิน ทอดพระเนตรเห็นเมฆก้อนหนึ่งบริเวณจังหวัดพิษณุโลก เป็นเมฆก้อนใหญ่ที่สามารถทำฝนได้ทรงฉายภาพไว้แล้วพระราชทานแก่สำนักฝนหลวงและการบินเกษตร พร้อมกับรับสั่งว่า ถ้ามีเมฆอย่างนี้ต้องทำได้ด้วยความเชื่อมั่นในพระราชหฤทัยว่า แม้จะอยู่ในช่วงฤดูหนาว ซึ่งมีความชื้นล้มพันธ์ในอากาศต่ำและอากาศหนาวเย็นก็ตาม ในบางพื้นที่อาจมีสภาพภูมิประเทคโนโลยีอากาศที่เกือบหนุ่นให้เมฆก่อตัวได้ หรือเกิดแนวปะทะระหว่างมวลอากาศเย็นแห้งจากประเทศจีนกับมวลอากาศอุ่นชื้นของประเทศไทย หรือลมพัดลอดหากันในพื้นที่เป้าหมายปฏิบัติการ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งคณะกรรมการปฏิบัติการฝนหลวงพิเศษขึ้น 2 คณะ ตั้งแต่วันที่ 29 มกราคม พ.ศ. 2542 ตั้งฐานปฏิบัติการที่สนามบินนครสวรรค์เพื่อช่วยเหลือภาคกลางตอนบน และฐานปฏิบัติการที่สนามบินพิษณุโลกเพื่อช่วยเหลือภาคเหนือตอนล่าง และทรงบัญชาการปฏิบัติการฝนหลวงพิเศษนี้ด้วยพระองค์เอง

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรรมนาถบพิตรทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ โปรดกระหม่อมให้เพาะเมฆจากความชื้นที่เข้าใหญ่ให้ขึ้นมาเป็นก้อนเมฆที่โคราช พร้อมทั้งรับสั่งว่า ให้เก็บเมฆทุกก้อนที่ผ่านประเทศไทย โดยปฏิบัติการครั้งนี้ได้รับความ

ร่วมมือจากการบินไทย กับต้นของการบินไทยทุกเที่ยวบินจะถ่ายรูปและรายงานมาที่หอบังคับ การบินว่าเมฆอยู่ที่ไหน เครื่องบินฝนหลวงก็จะขึ้นปฏิบัติการทันที

ตลอดระยะเวลาการปฏิบัติการฝนหลวงพิเศษที่ใช้เวลามากกว่าหนึ่งเดือนครึ่ง นอกจากทรงติดตามรายงานผลการปฏิบัติงานอย่างใกล้ชิดด้วยความเอาพระทัยใส่แล้ว ยังพระราชทานแผนที่แบ่งเขตพยากรณ์ซึ่งทรงคาดหมายทำแห่งนั้นที่จะเกิดเมฆประจำวันไว้อย่างแม่นยำ รวมทั้งแผนปฏิบัติการฝนหลวงประจำวัน ข้อแนะนำทางเทคนิค สารสนเทศทางอากาศ ตลอดจนพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์ลับสนุนการปฏิบัติการ รวมทั้งโปรดเกล้าฯ โปรดกระหม่อมให้พื้นที่ความทรงจำของนักวิชาการ และให้ประมวลข้อแนะนำทางเทคนิคพระราชทานที่เคยลับ秘 ผลมาแล้วดังเดิมแรกจนถึงปัจจุบันนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติการฝนหลวงพิเศษกันก็ยังคงในครั้งนี้ ควบคู่ไปกับการปฏิบัติการค้นคว้าทดลอง

วิกฤติในครั้งนี้พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรรมนาถบพิตรทรงประมวลผลลัมฤทธิ์และทรงประดิษฐ์ คิดค้นเทคนิคที่เป็นนวัตกรรมใหม่ในการใจมตีเมฆอุ่นและเมฆเย็นพร้อมกัน เพื่อให้ลัมฤทธิ์ผลในการเพิ่มปริมาณฝน และบังคับให้ฝนตกลงสู่พื้นที่เป้าหมายหัวงผลแม่นยำยิ่งขึ้น และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ โปรดกระหม่อมให้เรียนนวัตกรรมใหม่ในขั้นตอนการใจมตีนี้ว่า “Super Sandwich Technique” [1]

รูปที่ 5 แผนที่แบ่งเขตพยากรณ์พระราชทานซึ่งทรงคาดหมายทำแทบเนื้ับเนื้อกันที่จะเกิดเมฆประจำวัน
ที่มา: กรมฟาร์โลว์และการบินเกษตร, 2544ก

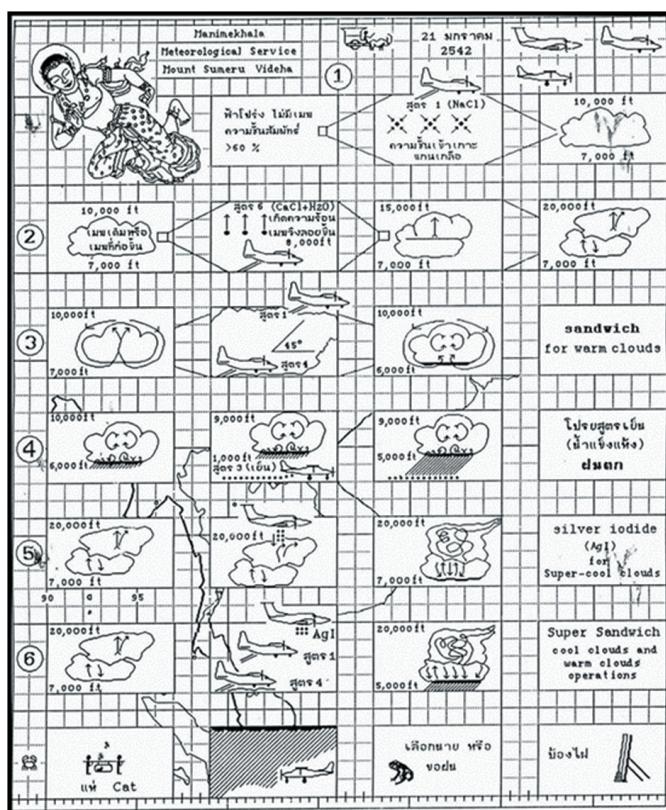
เทคโนโลยีฝนหลวงจึงพัฒนาจาก 4 ขั้นตอน คือ ก่อળน เลี้ยงให้อ้วน ใจมตี ด้วยเทคนิคแบบแซนด์วิช และเทคนิค

การโฉมตีที่ระดับใต้ฐานเมฆ 1,000 ฟุต ด้วยน้ำแข็งแห้ง ซึ่งอุณหภูมิเย็นยิ่งกว่า -78 องศาเซลเซียส โดยเพิ่มเทคนิคการโฉมตีขึ้นอีก 2 ขั้นตอน รวมเป็น 6 ขั้นตอน คือ ก่อળน เลี้ยงให้อ้วน การโฉมตีด้วย Sandwich Technique ที่ส่วนของเมฆอุ่น การโฉมตีด้วยน้ำแข็งใต้ฐานเมฆ 1,000 ฟุต การโฉมตีด้วยซิลเวอร์ไอโอดีด (ที่ส่วนเมฆเย็นที่ระดับเย็นยิ่งกว่า -8 ถึง -12 องศาเซลเซียส) และการโฉมตีด้วย Super Sandwich Technique ทั้งในเมฆอุ่นและเมฆเย็นพร้อมกัน

จากนั้นทรงประดิษฐ์เป็นการ์ตูน (แผนภาพ) ประมวลขั้นตอนกรรมวิธีเทคโนโลยีฝนหลวงทั้ง 6 ขั้นตอน จากขั้นตอนที่ 1 จนถึงขั้นตอนที่ 6 ไว้เพียง 1 หน้ากระดาษ พระราชทานให้ใช้สำราญหลวงพระราชทานตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 เป็นต้นมา (กรมฝนหลวงและการบินเกษตร, 2559 ข)

รูปที่ 6 (ข) เมื่อวันที่ 17 เมษายน พ.ศ. 2542 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ทรงบรรยายสำราญหลวงแก่ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ นักบริหารในสังกัดนักวิทยาศาสตร์และนักบินของคณะกรรมการปฏิบัติการฝนหลวงภัยแล้ง ณ พระตำหนักจิตราราภัฏาน พระราชวังดุสิต

รูปที่ 6 (ก) เมื่อวันที่ 21 มีนาคม พ.ศ. 2542 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร พระราชทานสำราญหลวง

สิทธิบัตร : เพื่อเพื่อสู่สากล

กิตติศักดิ์ความลำเร็วของเทคโนโลยีฝนหลวง และสำราญหลวงพระราชทาน ซึ่งมีการเผยแพร่สู่การรับรู้ของต่างประเทศ จนมีการร้องขอจดทะเบียนสิทธิบัตรต่างๆ ที่ประสบปัญหาภัยแล้ง เช่นกัน ขอรับการถ่ายทอดเทคโนโลยี และความเชี่ยวชาญในการทำฟาร์มขึ้นตามลำดับ ทั้งประเทศไทยและอาเซียนและภาคพื้นเอเชีย กลุ่มประเทศอาหรับ ออสเตรเลีย อิสราเอล รวมทั้งมีการแลกเปลี่ยนเทคโนโลยีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์กับประเทศในวงการตัดแปลงสภาพอากาศอีกมาก พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงเล็งเห็นความสำคัญของการจดสิทธิบัตร เพื่อแสดงให้เห็นว่าเทคโนโลยีฝนหลวงเป็นของประเทศไทย ของคนไทย คนไทยคิดเองและทำเอง และเพื่อป้องกันมิให้มีการลอกเลียน

ຮູບຖ່ານທີ່ 7 (ກ) ສັກອົບທີ່ໃນພຣະປຣມາກໄຫຍໃນພຣະບາກສມເຕັຈພຣະປຣມິນກຣ-
ມທາກນີ້ພລອດຕະລຸຍເດັ່ນບຣນາກບັນຫຼວງ “ຟັນທລວງ”

และฉกฉวยโอกาสนำไปข้อจดสิทธิบัตรเป็นของประเทศไทยเดียวที่มีความสำคัญทางวิชาชีพในประเทศไทย สำหรับการจดสิทธิบัตรในประเทศไทย ได้แก่ “วิธีการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศโดยการฉีดน้ำฝน” ที่จดสิทธิบัตรเมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม พ.ศ. 2545 และ “วิธีการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศโดยการฉีดน้ำฝน” ที่จดสิทธิบัตรเมื่อวันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2548 ได้รับสิทธิบัตรจากสำนักงานสิทธิบัตรยูโรป ภายใต้ชื่อ “Weather Modification By Royal Rainmaking Technology” [5]

นอกจากนี้พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
ทรงนาถบพิตร ทรงได้รับการถูลเกล้าฯ ถวายพระราชสมัญญา
นามเกิดทุนพระเกียรติสูงสุดทั้งในระดับประเทศและระดับโลกอีก
มากมาย

รูปที่ 7 (บ) สิทธิบัตรจากสำนักสิทธิบัตรไทยrop *Weather Modification By Royal Rainmaking Technology* เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม 2548 ซึ่งคุณครองสิทธิในกลุ่มประเทศสมานาชาติแห่งสหภาพฯrop 30 ประเทศ และสำนักงานสิทธิบัตรแห่งประเทศไทยรองพิเศษยื่นออก สาระในรัฐประชามนับเงิน ถูกยกเลิก ภายใต้สิทธิ *Weather Modification By Royal Rainmaking Technology* เมื่อวันที่ 7 เมษายน พ.ศ. 2549

ກ້າວຕ່ອໄປ :

ກ້າວທີ່ຍັງໃຫຍ່ຂອງພນໍລວງ

ในปี พ.ศ. 2545 คณารัฐมุนตรีในฐานะตัวแทน
ปวงชนชาวไทย มีมติเมื่อวันที่ 20 สิงหาคม
พ.ศ. 2545 เชิญชูและเตือนพระเกียรติในฐานะ
“พระบิดาแห่งฝนหลวง” และมีมติให้วันที่ 14
พฤษจิกายน ของทุกปี เป็น “วันพระบิดาแห่ง
ฝนหลวง” เพื่อแสดงความจงรักภักดี กตัญญู
กตเวทิตา และน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณ
ที่ทรงประดิษฐ์คิดค้นจนก่อให้เกิดนวัตกรรม
เทคโนโลยีฝนหลวง พระราชนหานาให้เป็นมาตรฐานการ

ในการบรรเทาทุกข์ยากอันเนื่องมาจากการภัยแล้ง แก่มวลมนุษยชาติในโลก ให้รอดพ้นจากความเดือดร้อนเสียหายทั้งชีวิต และทรัพย์สินได้อย่างล้มเหลวที่ผล

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ประเทศไทยมีการพัฒนาทางเศรษฐกิจส่งผลให้มีการขยายตัวในทุกด้านและจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ความต้องการน้ำทั้งภาคการเกษตร อุตสาหกรรม และการอุปโภคบริโภคขยายตัวมากยิ่งขึ้นส่วน กับปัจจัยที่เอื้ออำนวยให้เกิดฝนในธรรมชาติทำให้ภาวะแห้งแล้งและขาดแคลนน้ำรุนแรงมากยิ่งขึ้น การปฏิบัติการฝนหลวงเพื่อเสริมสร้างในธรรมชาติ จึงขยายขอบเขตการกิจและมีบทบาทสำคัญมาก ยิ่งขึ้นด้วยเหตุผลความจำเป็นของประเทศไทย ทำให้ สำนักฝนหลวงและการบินเกษตรได้รับการยกฐานะขึ้นเป็น “กรมฝนหลวงและการบินเกษตร” เมื่อวันที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2556 โดยมีวิสัยทัศน์เป็นองค์กรซึ่นนำในภูมิภาคอาเซียนในด้านการดัดแปลงสภาพอากาศและบริหารจัดการน้ำ ในชั้นบรรยากาศ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยแล้งและบรรเทาภัยพื้นที่อย่างบูรณาการจนในปัจจุบัน กรมฝนหลวงและการบินเกษตรมีศูนย์ปฏิบัติการฝนหลวงประจำภาค 5 ศูนย์ ดำเนินการจัดตั้งหน่วยปฏิบัติการฝนหลวงจำนวน 10-12 หน่วยปฏิบัติการเพื่อปฏิบัติการฝนหลวงช่วยเหลือให้ครอบคลุม 25 ลุ่มน้ำหลักในพื้นที่ 77 จังหวัด นับเป็นพระมหากรุณาริคุณที่ตลอด 6 ศศวรรษที่ผ่านมา พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ทรงดำริเริ่มโครงการฝนหลวง ทรงเลี้ยงสละและทุ่มเทพระราชทาน สดับปัญญา ตลอดจนพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์ ใน การค้นคว้า ทดลอง วิจัยและพัฒนาการรวมวิธีการ ทำฝนหลวง เพื่อบรรเทาปัญหาภัยแล้งให้พสกนิกรชาวไทย กรมฝนหลวงและการบินเกษตรยังคง มุ่งมั่นสืบสานพระราชปณิธานของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร

“พระบิดาแห่งฝนหลวง” และเจตนารมณ์อันแรงกล้าของหมู่อมราชวงศ์เทพฤทธิ์ เทวกุล ผู้สนับสนุนพระราชประสงค์ก่อสำนักงานโครงการฯ ให้ดำเนินการ พระราชดำริฝนหลวง ในการแก้ปัญหาการขาดแคลนน้ำของราชภูมิไทย ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ และดำรงให้ประเทศไทยยังคงอุดมสมบูรณ์สืบไป

ประสบการณ์ที่ได้มีโอกาสศึกษางานสนอง แนวพระราชดำริ พระกรุณ้าโปรดเกล้าฯ ให้เข้าเพื่อ หลังเสร็จการกิจฝนหลวงพิเศษ ปี พ.ศ. 2542 (วันที่ 17 เมษายน พ.ศ. 2542)

ในปี พ.ศ. 2542 ประเทศไทยได้เกิดสถานการณ์ภัยแล้งต่อเนื่อง มาจากปลายปี 2541 มีผลทำให้พื้นที่ปลูกข้าวน้ำปรังในพื้นที่ลุ่มเจ้าพระยาเกิดภาวะวิกฤต เกษตรกรเริ่มขาดแคลนน้ำเพื่อการเพาะปลูก ทะเลเบาะแม่แห้งกัน พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ได้ทรงพระกรุณ้าโปรดเกล้าฯ ตั้งหน่วยปฏิบัติการฝนหลวงพิเศษที่ จังหวัดนครสวรรค์ และพิษณุโลก ตั้งแต่วันที่ 29 มกราคม ถึง 15 เมษายน 2542 โดยหน่วยปฏิบัติการฝนหลวงพิเศษที่ จังหวัดนครสวรรค์ มีข้าพเจ้า นายปนิธิ เสมอวงศ์ ตำแหน่ง นักวิทยาศาสตร์ 6 ว. ทำหน้าที่หัวหน้าปฏิบัติการฝนหลวงพิเศษ ในขณะนั้น

ในระหว่างการปฏิบัติการนั้น เนื่องจากเป็นช่วงฤดูแล้ง สภาพอากาศไม่เหมาะสมต่อการทำฝนหลวง ทำให้การปฏิบัติการช่วงเดือนกุมภาพันธ์ ไม่ประสบผลลัพธ์เท่าที่ควรพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ได้ทรงพระกรุณ้าโปรดเกล้าฯ พระราชนานคำแนะนำ กรรมวิธี ในการปฏิบัติการ เป็นระยะๆ และในช่วงวันที่ 21 มีนาคม พ.ศ. 2542 ได้ทรงพระกรุณ้าโปรดเกล้าฯ พระราชนาน “ต่ำรำฝนหลวงพระราชทาน” แก่หน่วยปฏิบัติการฝนหลวงพิเศษ จังหวัดนครสวรรค์และพิษณุโลก เพื่อใช้ปฏิบัติการ และสามารถปฏิบัติการฝนหลวง จนประสบผลลัพธ์เช่นนี้ ฝนเพียงพอต่อการเพาะปลูก พื้นที่ปลูกข้าวนาปรังในพื้นที่ลุ่มเจ้าพระยา มีปริมาณน้ำเพียงพอ รอดพ้นภาวะวิกฤต เกษตรกรและประชาชนในภาคกลางมีน้ำเพื่อการเพาะปลูกโดยทั่วไป จึงได้ทรงพระกรุณ้าโปรดเกล้าฯ ปิดหน่วยปฏิบัติการฝนหลวงพิเศษ จังหวัดนครสวรรค์ และพิษณุโลก ตั้งแต่วันที่ 15 เมษายน พ.ศ. 2542

รูปที่ 8 เมื่อวันที่ 17 เมษายน พ.ศ. 2542 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร พระราชทานปีกฟันหลวงพิเศษ และเหรียญมหาชนก เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน ณ พระตำหนักจักรลดารโหสาน พระราชนิเวศน์

รูปที่ 9 เมื่อวันที่ 30 ตุลาคม พ.ศ. 2544 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สำนักงานเขตฯ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ดำเนินการทำฟันหลวงแก่นักเรียนในกลุ่ม จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ในวันที่ 17 เมษายน พ.ศ. 2542 ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เจ้าหน้าที่หน่วยปฏิบัติการฝันหลวงพิเศษ จังหวัดนครสวรรค์ และพิษณุโลก ได้เข้าเฝ้าที่พระตำหนักจักรลดารโหสาน พระราชวังดุสิต และพระราชทานปีกฟันหลวงพิเศษและเหรียญพระมหาชนก เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน

ร่วมรับเสด็จ การสาธิตการทำฟันหลวง แก่นักเรียนวังไกลกังวล เมื่อวันที่ 30 ตุลาคม พ.ศ. 2544

ในปี พ.ศ. 2544 ข้าพเจ้า นายปนิธิ เสมอวงศ์ ตำแหน่งนักวิทยาศาสตร์ 6 ว. ซึ่งในขณะนั้น ทำหน้าที่หัวหน้าหน่วยปฏิบัติการฝันหลวงเคลื่อนที่เร็วติดตามพระองค์ปฎิบัติงาน ณ สนามบินหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้มีโอกาสเตรียมงานรับการเล็งจากการสาธิตการทำฟันหลวงแก่นักเรียนวังไกลกังวล เมื่อวันที่ 30 ตุลาคม พ.ศ. 2544 ณ สนามบินหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งนับว่าเป็นพระมหากรุณาธิคุณ แก่ข้าพเจ้า และเจ้าหน้าที่หน่วยปฏิบัติการฝันหลวงเคลื่อนที่เร็ว ที่มีโอกาสติดตามและถ่ายทอดความรู้ด้านการทำฟันหลวงให้กับนักเรียน

บรรณาธิการ

กรมฟันหลวงและการบินเกษตร. (2544 ก).

พระบิชาด้าแห่งแผ่นหลวง. กรุงเทพฯ.

กรมฟันหลวงและการบินเกษตร. (2557).

ตั้งน้ำพระราชทฤทธิ์. กรุงเทพฯ.

กรมฟันหลวงและการบินเกษตร. (2558).

สายรุ้ง 100 ปี ชาติกาล ม.ร.ว.เทพฤทธิ์ เมวุกุล.
กรุงเทพฯ.

กรมฟันหลวงและการบินเกษตร. (2559 ก).

6 ทศวรรษ พระมหากรุณาฯ จากฟากฟ้าสู่แดนดิน.
กรุงเทพฯ.

กรมฟันหลวงและการบินเกษตร. (2544 ข).

ศูนย์วิจัยปฏิบัติการฝันหลวงเฉลิมพระเกียรติ.
กรุงเทพฯ.

กรมฟันหลวงและการบินเกษตร. (2559 ข).

วัฒนานบกรรณ (ดำเนินการฝันหลวง). กรุงเทพฯ.

เมธा รัชตะบีติ. (2531). ในหลวงของเรากับ
ฟันหลวง. กรุงเทพฯ